

<p>
Prvi primjer: Kada je pobožnjaku i asketi Abdullahu b. Idrisu nastupio smrtni čas okupiše se oko njega njegovi najbliži pa kada primjeti jecanje svoje kćerke reče: "O kćeri moja, ne plaži. U ovoj kući sam zaklopio hatmu Kur'ana 4000 puta i sve to radi ove smrti."</p> <p>Drugi primjer: Bio je Amir b. Abdullah b. Ez-Zubejr na smrtnoj postelji pa je dočao svijesti a njegovi najbliži su bili oko njega i plakali dok je on bio na smrtnikom hroptaju. Začuo se muezin koji je pozivao na akam namaz, a duša mu je već bila u grlu ali kada začu ezan reče onima oko sebe: "Prihvatite me za ruke!" Rekoše: "A gdje si naumio?" "Do mesdžida." "Pa zar u takvom stanju!?" Reče: "Subhanallah! Čujem poziv za namaz a da se ne odazovem!? Prihvatite me za ruke!" Pa su ga ponijeli izmeću dvojice te je klanjao jedan rekat za imamom a zatim umrije na svojoj sedri. Da, umrije na svojoj sedri.</p> <p>Treći primjer: Kada je Abdur-Rahman b. El-Esved bio na umoru počeo je da plače pa mu rekoše: "Zašto plačeš, a ti si ti!", znači zbog njegova ibadeta, skrušenosti, asketizma i skromnosti. Pa je rekao: "Plačem, vallahi, žaleći za namazom i postom." A zatim nije prestao sa učenjem Kur'ana sve dok nije umro.</p> <p>Četvrti primjer: A po pitanju Jezida Er-Rekađija, kada mu je nastupila smrt počeo je plakati pa reče: "Ko će klanjati za tebe o Jezide kada bude mrtav? Ko će postiti za tebe? Ko će tražiti za tebe oprost grijeha?" Zatim izgovori "ehadet i umrije."</p> <p>Peti primjer: To je Harun Er-Ređid. Kada mu je nastupila i oiglednom postala njegova smrt povikao je svojim vojskovođama i stražarima da mu okupe vojsku, pa su istupili pred njim sa svojim sabljama, svojim štitovima i svojom brojnošću da im niko nije znao broj izuzev Allaha, i svi oni pod njegovom komandom i pod njegovom vlašću. Kada ih je ugledao počeo je plakati pa reče: "O Ti đija vlast nikada ne prolazi smiluj se onom đija je vlast prošla!" A zatim nije prestao plakati sve dok nije umro.</p> <p>Šesti primjer: Abdul-Meliku b. Mervanu kada je nastupila smrt obuzela ga je tuga te mu postade tijesno u duši pa naredi da mu se otvore prozori njegove sobe. Kroz otvoreni prozor vidje siromašnog radnika u svojoj radnji pa počeo plakati i reče: "Da sam Bog do bio radnik, da sam Bog do bio trgovac, da sam Bog do bio hamal. Da Bog do nisam preuzimao od uprave po pitanju vjernika ništa." Potom umrije. Počtovani đitaoče, Plemeniti je iz Svoje dobrote propisao da onaj ko na ne?emu živi na tome i umire, a na onome na ?emu umiremo na tome bivamo proživljeni.</p>